Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

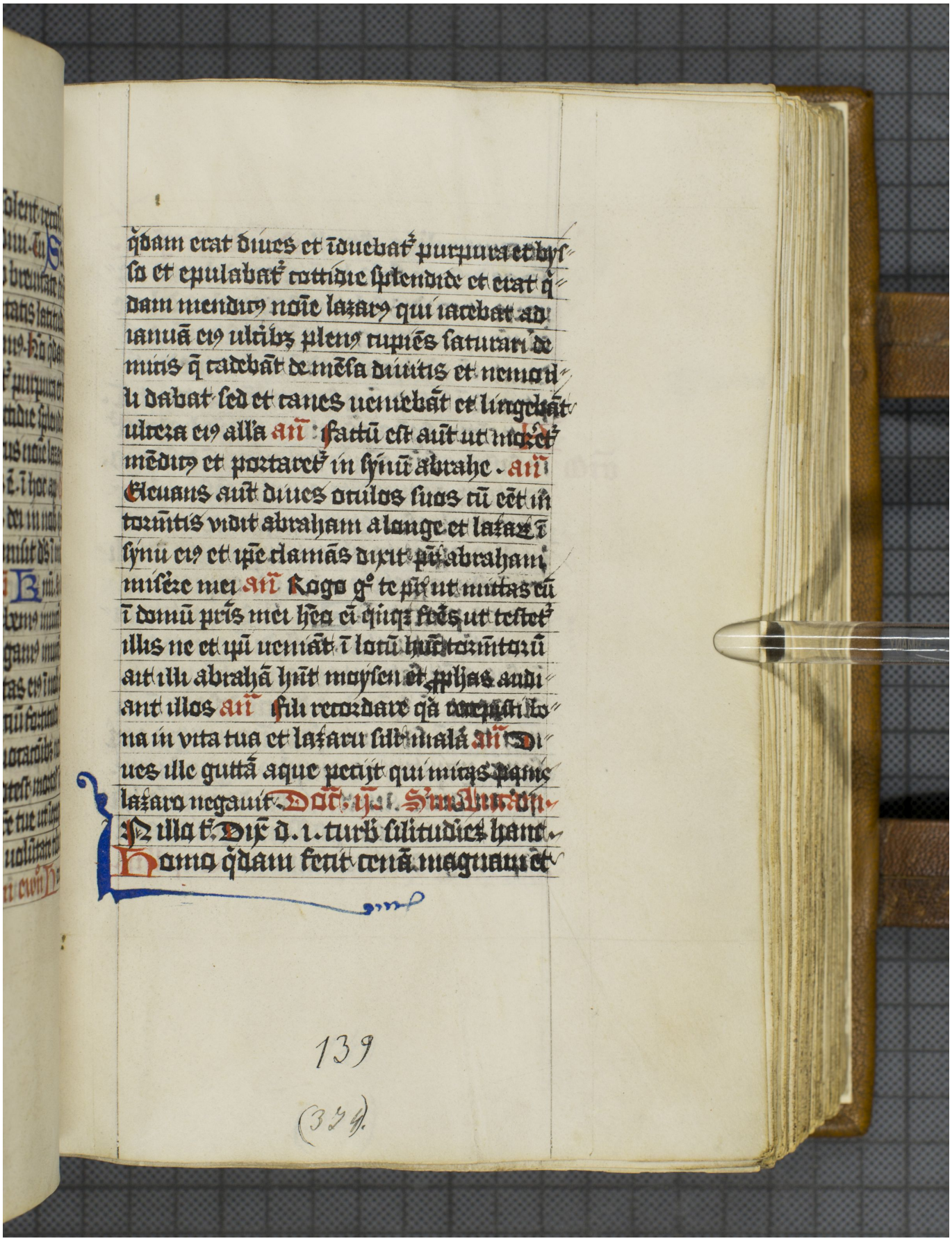

qdam erat diues et ꝫdebat purpura et byssō et epulabat cottidie splendide et erat qdam mendicꝰ nōie lazarꝰ qui iacebat ad ianuā eiꝰ ulcerib⁹ plenꝰ cupiēs saturari de micis q cadebāt de mēsa diuitis et nemo illi dabat sed et canes uenie bāt et lingebāt ulcera eiꝰ alla añ factū est aūt ut moreret mendicꝰ et portaret⁹ in sinū abrahe. añ Eleuans aūt diues oculos suos cū esset in tormentis vidit abraham a longe et lazarū in sinu eiꝰ et ipe clamās dixit pr̄ abraham miserere mei añ Rogo qᵒ te pr̄ ut mittas eū in domū patris mei hꝫ habeo enim quinq fres ut testet illis ne et ipi ueniāt in locū hui⁹ tormentorū aut ait illi abraha habent moysen et pphas audiant illos añ Fili recordare qa recepisti bona in vita tua et lazarus sil mala añ Diues ille guttā aque petijt qui micas panis lazaro negauit. Dō. ij. i. Sm Aug. de

Nulla ti. Dic d. i. turb sil. iudicis hanc.

Homo qdam fecit cenā magnā et

139

(324)